

ಆಯಿಯೆ, ಬೈಟಿಯೆ ಛಾರ್ ಜಾಯಿಯೆ

ಲಾರಿನ ಜಮೀನುದಾರನ ಮನೆಯ ದನಗಾಹಿ ತಿಮ್ಮನಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತಾನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಓದು ಬರಹ ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂಬ ನೋವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇತ್ತು. ಆ ಮಕ್ಕಳ ಸಮವಸ್ತ್ರ ನೋಡಿ, ತನ್ನನ್ನೆ ಆ ಉಡುಪಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ದಿನಾ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

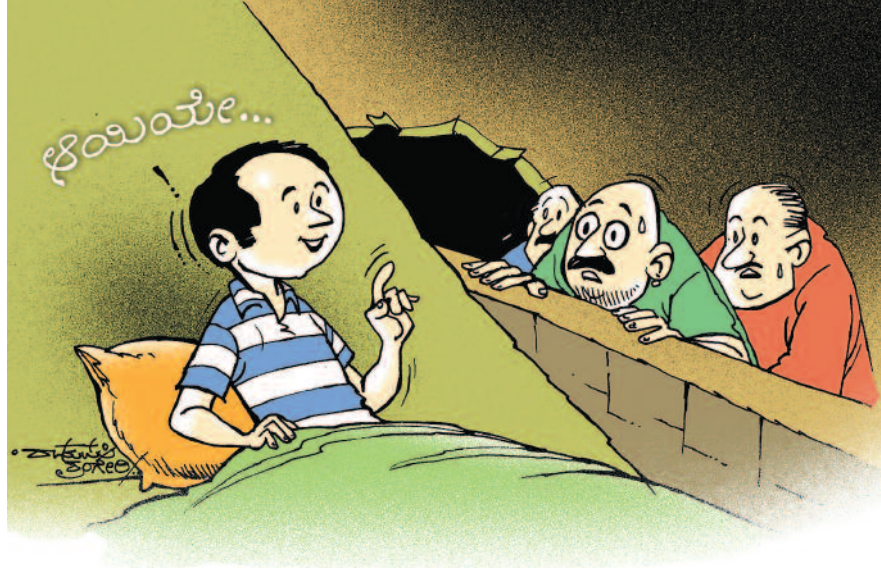
ಅದೊಂದು ದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಅವತ್ತು ಕಲಿತ ಹಿಂದಿ ಪಾಠದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದಿ ಶಬ್ದಗಳು ತಿಮ್ಮನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದವು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ತನಗೆ ಹಿಂದಿ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇರೆಂದು ಓದಿಸಲಾರಂಬಿಸಿದ.

ಮಕ್ಕಳು 'ನಾವು ಮೂರು ಶಬ್ದ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಮರೆಯಬಾರದು. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಮನನ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು' ಎಂದರು.

'ಓ ಅದಕ್ಕೇನು! ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು ನಾಳೆಯೇ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದನು ತಿಮ್ಮ.

ಮಕ್ಕಳು 'ಆಯಿಯೆ, ಬೈಟಿಯೆ, ಜಾಯಿಯೆ ಎಂಬ ಈ ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು ನಾಳೆ ಮರೆಯದೆ ಹೇಳು' ಎಂದರು.

ತಿಮ್ಮನಿಗೆ ಸಂತೋಷವೋ ಸಂತೋಷ. ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ ಮಲಗುವ ಮೊದಲು ಆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಆ ರಾತ್ರಿ, ಕೆಲವು ದರೋಡೆಕೋರರು ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕಿದ್ದರು. ನಡು ರಾತ್ರಿ ಒಳ ಹೊಕ್ಕರು. ಅದೇ ಸಮಯ ತಿಮ್ಮ ಶಬ್ದ ಮರೆತು ಹೋಗಬಾರದೆಂದು, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮೂರು ಸಲ 'ಆಯಿಯೆ, ಆಯಿಯೆ ಆಯಿಯೆ' ಎಂದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಯಾರೋ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಯವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಶಬ್ದ ಮಾಡದೇ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತರು. ಆಗ ತಿಮ್ಮ 'ಬೈಟಿಯೆ, ಬೈಟಿಯೆ, ಬೈಟಿಯೆ' ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಳ್ಳರಿಗೆ, ಓಡಿ ಹೋಗದೆ ಬೇರೆ

ದಾರಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮನು ತಾನು ಕಲಿತ ಮುಂದಿನ ಶಬ್ದವಾದ 'ಜಾಯಿಯೆ ಜಾಯಿಯೆ ಜಾಯಿಯೆ'ಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ. ಕಳ್ಳರು ಓಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮತ್ತೆಂದೂ ಆ ಮನೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಮರುದಿವಸ ಕನ್ನ ಹಾಕಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಳ್ಳತನವಾಗದಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣ ಮಾತ್ರ ಕಳ್ಳರಿಗಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

-ವಾಣಿ ಸುರೇಶ, ಚೆನ್ನೈ

ಚುಕ್ಕೆ ಗಿಳಿತನ

ಚುಕ್ಕೆಗಳೆಲ್ಲ ನೆಲಕೆ ಇಳಿದು ಗೆಳೆಯರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿ! ಕತ್ತಲೆ ಹೆದರಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಇಲ್ಲ ಕರೆಂಟ್ ಕೈ ಕೊಟ್ಟಿ!

ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲಿ ದಿನವೂ ಬರಲಿ ಶಾಲೆಯ ಯೂನಿಫಾರ್ಮ್ ತೊಟ್ಟು! ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸ್ಕೊಡಿವಿ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟು!

ಬೆನ್ನಿಗೆ ಭಾರದ ಚೀಲವ ಹೊತ್ತು ಅರಿಯಲಿ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ! ಕೂಡಿ ಆಡುತ ತೊರೆಯಲಿ ತಮ್ಮ ತಾರಾಲೋಕದ ಪಟ್ಟ!

ಶಾಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಲಲಿ ನಿಂತು ಮಾಡಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟ! ಒರಟು ಕಲ್ಲಿನ ನೆಲದಲಿ ಕೂತು ಕೇಳಿ ಮಾಸ್ತರ ಪಾಠ!

ವಾರ್ಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಗಳಿಸಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕ! ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಸಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಗೆಳೆಯರ ಮೊದಲನೆ ರ್ಯಾಂಕ!

- ಚಂದ್ರಗೌಡ ಕುಲಕರ್ಣಿ

